

קְנִינְךָ: כֹּה זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם

זוהר תהלים

מקומות, אבל מי יכול לספר מעשי הקב"ה, שהרי כמה חילות ומחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכלם יצאו ברגע אחד, כפטיש המוציא ניצוצות לכל צד ברגע אחד, כך הקב"ה הוציא כמה מינים מחנות משונים זה מן זה שאין להם מספר, וכלם בזמן אחד, בוא וראה בדבור וברוח יחד נברא העולם, שכתוב בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם, בדבר ה' זה דבור, וברוח פיו זה רוח, זה בלא זה אינו הולך, נכלל זה בזה ויצא מהם כמה חילות לחילות ומחנות למחנות, והכל בזמן אחד, בוא וראה כאשר רצה הקב"ה לבורא העולם, הוציא מאור נסתר אחד^{קמ} ומן המאור ההוא יוצאים ומאירים כל אותן מאורות הנגלים, ומאותו המאור יצאו ונתפשטו ונעשו שאר המאורות, והוא עולם העליון, ועוד התפשט אותו מאור העליון ועשה אומנות מאור שאינו מאיר^{קמא} ועשה עולם התחתון, ולפי שהוא מאור שאינו מאיר נצרך להתקשר למעלה ונצרך להתקשר למטה^{קמב} ובהתקשרות שלמטה נתקשר להיות נואר בהתקשרות שלמעלה, וזה המאור שאינו מאיר בהתקשרות שלמעלה הוציא כל החילות והמחנות של הרבה מינים, זש"כ מה רבו מעשיך ה' וגו'^{קמג} וכל

(דף מב:) זוהר תורה] רבי חזקיה מָה רַבּוּ מַעְשֵׁיךָ ה' פְּלִם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קְנִינְךָ, כמה גדולים מעשי המלך הקדוש בעולם, משל לאיש שנוטל בידיו הרבה קשרי זרעים ביחד וזורע אותם בפעם אחד, ואח"כ יוצא כל אחד ואחד בלבדו, כך הקב"ה עשה מעשיו בחכמה, ובחכמה לקח הכל יחד וזרע אותם, ואח"כ יצאו כל אחד ואחד בזמנו, זש"כ כלם בחכמה עשית, א"ר אבא מה רבו מעשיך ה', כמה גדולים הם מעשי המלך הקדוש, וכלם נסתרים בחכמה, זה שכתוב כלם בחכמה עשית, כלם בחכמה נכללים ואין יוצאים לחוץ אלא בנתיבות יודעים אל הבינה, ומשם נעשים כלם ונתתקנו, זש"כ (משלי כד) ובתבונה יתכונן, וע"ד כלם בחכמה עשית בבינה, מאלה הארץ קנינך, האר"ץ, זו כנסת ישראל, שמשם נתמלאית מהכל, כמש"כ (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים וגו', קנינך, שהיא מוציאה אותם אח"כ, זש"כ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה בראם, לפיכך מלאה הארץ קניינך.

מי יכול לספר מעשי הקב"ה

מָה רַבּוּ מַעְשֵׁיךָ ה' (קד, כד): [זוהר ח"א (דף קנ"ו).

זוהר תורה] רבי יצחק אמר מה רבו מעשיך ה' וגו'. מקרא זה נתבאר בכמה

זיו הזוהר

עבודתם הקדושה תורה תפלה ומצות שע"ז תתעלה להתקשרות שלמעלה: קמג. ועל פי זה יתבאר כלם בחכמה עשית, שהתחלת הבריאה היתה בחכמה העליונה וגמר הבריאה בחכמה זעירא שהיא המלכות:

קמ. זו הבינה, וממנה נשתלשלו שאר הספירות מאורות הנגלים, וממנה תבא להן הארת השפע: קמא. זו המלכות בחי' לבנה: קמב. ההתקשרות דלעילא היינו עם התפארת לקבלת השפע, וההתקשרות שלמטה היינו עם צדיקי הדור לקבל